

Verzekeringsexpert Christian Jaumain (UCL):

‘Rendabiliteit Belgische verzekeraars is te afhankelijk van meerwaarden’

(tijd) - ‘Op het vlak van de solvabiliteit verkeren de Belgische verzekeringsmaatschappijen in een goede gezondheid. Gevaarlijker is het gesteld met het rendement op het eigen vermogen, waar de meerwaarden een te dominante rol spelen. De verzekeraars mogen zich niet blindstaren op een tijdelijke euforie op de financiële markten. Ze moeten dringend sleutelen aan hun kosten- en schadestructuur.’

Dit concludeert Christian Jaumain, hoogleraar aan de UCL en eminent verzekeringsexpert, uit zijn recente financiële doorlichting van 132 Belgische verzekeringsmaatschappijen. Zijn bevindingen bundelde hij voor de negende maal in een Financiële Gids voor de Verzekeringen.

Het totale balanstotaal van de Belgische verzekeraars bedroeg eind 1997 3.000 miljard frank, een stijging met zo’n 10 procent tegenover 1996. Jaumain merkt op dat de schulden tegenover de verzekerden, uitgedrukt in technische voorzieningen, goed zijn voor 80 procent van het balanstotaal. Het eigen vermogen van de verzekeraars blijft constant op zo’n 10 procent.

Aan de actiefkant nemen de beleggingen een prominente plaats in met ruim 90 procent van het balanstotaal. Het belang van aandelen steeg in 1997 lichtjes van 19 tot 22,2 procent, terwijl het belang van de hypothecaire leningen afnam van 11,3 tot 8,2 procent. De obligaties evolueren van 54,8 tot

53,3 procent. Jaumain meent dat de verlaging van de gewaardeerde rente tot 3,25 procent extra ruimte kan scheppen voor aandelenbeleggingen. Zelfs was hij voorstander van een verlaging tot 3 procent, mits de verzekeraars in ruil een gewaardeerd deel van hun winst voor de winstdeelnemers reserveerden. Op de actiefzijde valt nog op dat de Vorderingen op premies terugvallen van 2 tot 1,8 procent. ‘De verzekeringsmaatschappijen hebben geen ruimte meer om geld te laten liggen. Het aantal dagen dat geld bij makelaars ligt alvorens doorgestort te worden, vermindert aanzienlijk. Het gaat nu om een gemiddelde van 39 dagen tegenover nog 49 dagen in 1995.’

In zijn gids bouwt Jaumain een alternatieve resultatenrekening volgens het klassieke opbrengsten-kostenschema op. Dit leidt tot enkele markante conclusies. Indien een verzekerde een premie van 100 frank voor een niet-levenverzekering stort, gaat hiervan gemiddeld 87,4 frank naar de

Solvabiliteit 10 grootste Belgische verzekeraars

	1997	1996	1995
ABB	5,0	3,9	3,7
incl. latente meerwaarde	12,7	9,4	8,0
Axa	1,7	1,7	1,6
incl. latente meerwaarde	5,2	2,7	3,3
De Vaderlandsche	4,0	2,9	2,5
incl. latente meerwaarde	4,8	3,8	3,1
Royale Belge	4,2	3,7	3,7
incl. latente meerwaarde	8,1	6,2	5,7
Winterthur	2,5	2,5	1,4
incl. latente meerwaarde	4,7	3,9	3,1
AG 1824	1,5	1,8	2,4
incl. latente meerwaarde	5,5	5,2	5,1
AGF De Schelde	2,3	2,5	2,6
incl. latente meerwaarde	3,5	3,9	4,0
OMOB Ongevallen	1,7	1,6	1,3
incl. latente meerwaarde	3,2	2,7	1,9
Assubel Leven	0,9	0,7	0,7
incl. latente meerwaarde	2,8	2,3	2,1
ASLK Verzekeringen	1,9	2,0	2,1
incl. latente meerwaarde	4,2	4,8	3,2
OMOB Pensioenen	0,6	0,5	0,6
incl. latente meerwaarde	2,7	1,8	2,7
Top 10	2,4	2,2	-
incl. latente meerwaarde	5,6	4,8	-

Bron: Financiële Gids van de Verzekeringen 99

Tijd Graphics

schadelast, 28,6 frank naar de exploitatiekosten en 13,7 frank naar herverzekeringskosten. Het zijn de financiële opbrengsten van 25,5 frank die maken dat de verzekeringsmaatschappijen toch niet onder nul gaan. Hetzelfde plaatje gaat op voor de levensrak.

Er zit voor de verzekeringsondernemingen niets anders op dan de kosten- en schadestructuur naar beneden te halen. Ze mogen zich niet laten verblinden door de mooie financiële opbrengsten en ditto meerwaarden van de jongste jaren. Ze moeten proberen met

de premies zelf de schadelast en de kosten te dekken’, waarschuwt Jaumain. Op een totale winst voor belastingen van 52,9 miljard frank voor de top-10 was 43,4 miljard frank in 1997 te danken aan meerwaarden en uitzonderlijke opbrengsten. Sommige maatschappijen profiteerden van deze mooie meerwaarden om extra reserves voor het lagerentierisico aan te leggen.

De financiële gids toont aan dat er een algemene tendens naar hogere latente meerwaarden en een betere solvabiliteit bestaat. Verzekeraars zoals KBC-Verzekeringen, De Vaderlandsche of Royale Belge hebben een eigen vermogen dat ettelijke malen het wettelijk opgelegd eigen vermogen bedraagt. ‘Dit is voor een deel afhankelijk van de politiek van een maatschappij. Het verschil tussen Royale Belge (een solvabiliteit van 4,2) en AG 1824 (een solvabiliteit van 1,5) is in dit opzicht tekennend. Maatschappijen die een groot eigen vermogen aanleggen, hebben volgens mij evenwel bepaalde doelstellingen zoals overnames voor ogen.’

De Financiële Gids van de Verzekeringen 1999 werd uitgegeven bij *Kluwer Editorial*. De prijs van het jaarboek bedraagt 22.900 frank (567,67 euro) in abonnementsformule en 27.900 frank (669,31 euro) in losse editie.

Evh